

Magyar erdészek a Vasér patak völgyében

Augusztus közepén a romániai Máramarosba látogatott a NYÍRERDŐ Zrt. nyolctagú küldöttsége.

Aknasugatagon találkoztak Adrian Danci erdőmérnökkel, a Máramaros megyei Erdőigazgatóság igazgatójával. Juhász Lajos vezérigazgató-helyettes az Országos Erdészeti Egyesület nevében megköszönte Danci igazgatónak és munkatársainak az együttműködési szándékot, amelynek eredményeként a közeljövőben közösen avatják majd fel – az ebben a városban született – Wagner Károly emlékkövét.

A Visói Erdészet területére érkezve először helyi erdészeti vezetőkkel, fakitermelő és fafeldolgozási vállalkozókkal találkoztak, majd megtekintettek egy helytörténeti múzeumot. *Felső-Visó* polgármesterének szívélyes hangvételű köszöntőjét követően lehetőség nyílt a Vasér-völgyi kisvasút alsó rakodójának megtekintésére.

A Keleti-Kárpátok Máramarosi havasainak öt, hosszan elnyúló gerince mély völgyeket vesz közre. Ezek egyike a vízválasztót jelentő ukrán határtól Felső-Visóig terjedő 62 kilométer hosszú *Vasér patak* völgye. A terület zöme erdő, amiből 23,6 ezer hektár az államé. Háromezer hektárnyi erdő a város, illetve az erdőbirtokosság tulajdonában van, ezek az alacsonyabb fekvésű részekben borítják a hegyoldalakat.

Az 52 km hosszú, 760 mm nyomtávú kisvasutat a két világháború között építették, történetét – fával fűtött vasúti kocsiban utazva – Sajerli Mihály erdőmérnök ismertette a vendégekkel. A gőzmozdony vontatta szerelvény 10 km/óra sebességgel, négyórás hegymenet után érte el az Erdészet pihenőházát. A vasúti alépítményt az állami erdőgazdaság tartja fenn, a gördülő állomány vállalkozói tulajdonban van. Az

alsó rakodóra leérkező fáért és a szállított turistákért - szerződés szerinti egy-ségár alapján - fizet a vállalkozás az alépítményt fenntartó állami erdőgazdaságnak.

Szakszerűen kezelt bükkösök, majd fenyvesek között felfelé kapaszkodva számos vízépítési különleges megoldást láthattak a magyar erdészek a Vasér patakon. A szűk völgyben erdészeti rakodók, néhány – csak nyáron lakott – szolgálati lakás, vasútüzemet kiszolgáló létesítmények és kis csemetekertek jeleztek a rendszeres erdőgazdálkodást. Mind a bükköt, mind a lucfenyőt fokozatos felújító vágással kezelik. Ahol valami miatt kevésbé sikeres a felújulás, csemetével pótolják. A hatvanöt éve példátlan idei aszályban a kefesűrű fenyő újulatokban a vezérhajtás idei magassági növekedése meghaladja az 50 centimétert.

Az évi 55 ezer köbméter fa kitermelése és leszállítása mind az erdészeket,

erdei munkásokat, és vasutasokat, mind technikát alaposan próbára teszi. Télen a vidéket magas hó borítja, erdei munkára nincs lehetőség. November elején a völgy kiürül, embert, állatot, gépeket az alacsonyabb fekvésű, városközeli telepkekre mentik, s hóolvadásig – ami itt meglehetősen későn következik be – a festői völgy kiürül.

A NYÍRERDŐ munkatársai látogatásuk második napján – most dízelmozdony vontatta vasúti szerelvényből – újra megcsodálhatták a jelentős turisztikai vonzerővel rendelkező, ámbar infrastruktúrával még nem eléggé ellátott völgyet, gyönyörködhetek néhány nyár végén pompázó hegyvidéki lágyszárú növény színes virágjában, és tiszteleghetnek az első világháborúban hősi halált katonának – erdészek által gondozott – sírkertjében a hősök emléke előtt.

Kovács Gábor

Sz.–Sz.–B. Megyei Helyi Csoport

Fotó: **Fekete György**

